

Stat din Moldova, situate pe str. Izmail 1 și str. Tighina 2, mun. Chișinău a provocat un conflict cu minorul Lunic V., în cadrul căruia, din motive de răzbunare și știind cu certitudine că ultimul este minor, i-a aplicat intenționat lovituri cu piciorul și palma, cauzându-i vătămări corporale grave – traumă închisă a abdomenului cu leziunea traumatică a splinei prin ruptură ei la nivelul hilului, ce a condiționat splenectomie, hemoragie interabdominală, hemotom retroperitoneal, fractura coastelor V11, V111 pe stînga, contuzia rinichiului pe stînga.

Tot el, la 27 iunie 2014, orele 12.00, aflîndu-se în cantina de pe teritoriul Brigăzii 3 Infanterie Motorizată „Dacia”, dislocată în or. Cahul, soldatul Ischimji S., dorind să-și arate supremația față de alți camarazi, încalcînd grav cerințele art. 4, 5, 14, 15 și 19 ale Regulamentului serviciului interior ale forțelor Armate ale Republicii Moldova, precum și art. 4, 5 ale Regulamentului disciplinei militare, aprobat prin Legea nr.52-XVI din 02.03.2007, care îl obligă să respecte și să îndeplinească prevederile Constituției și ale altor legi, să respecte jurămîntul militar și prevederile regulamentelor militare, să prețuiască onoarea unității militare, să păstreze demnitatea gradului și uniformei militare pe care o poartă, să fie disciplinat și vigilent, să prețuiască camaraderia militară, să respecte drepturile și libertățile tuturor cetățenilor, să servească în permanență drept exemplu de înaltă cultură, modestie și cumpătate, să păstreze cu sfințenie onoarea militară, să-și apere demnitatea și să stimeze demnitatea celorlalți, să manifeste grijă pentru consolidarea prieteniei dintre militari, să săvârșit acțiuni violente față de soldatul Borta Roman, și anume i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea ochiului stîng, cauzându-i vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

În ședința de judecată inculpatul a recunoscut vina parțial și a declarat că nu cunoștea vîrsta lui Lunic V., că i-a aplicat cîteva lovituri cu palmele, cu piciorul peste picior (piedică), cu piciorul peste fese și cu piciorul în regiunea spatelui, loviturile însă nu au fost puternice. În regiunea abdomenului și coastelor lovituri nu i-a aplicat. Nu este sigur dacă i-a aplicat lovituri și la rinichi, dar admite că atunci cînd l-a lovit cu piciorul aceasta putea să ajungă în apropierea zonei rinichilor.

Borta R. a refuzat să execute indicația să facă ordine și el l-a împins. Ultimul l-a lovit cu piciorul, după care el l-a lovit cu pumnul în ochi.

Totodată, instanța a statuat că vinovăția inculpatei este integral confirmată de următoarele probe.

Astfel, partea vătămată Lunic V. a declarat că inculpatul l-a apucat de mină și l-a lovit cu piciorul stîng la picioare și el a căzut jos. Cînd s-a ridicat inculpatul i-a aplicat lovituri din nou la picioare, cu palma dreaptă peste obrazul stîng, cu pumnul drept în partea inimii, splinei, în piept, în burtă, în coaste, cu piciorul drept în partea stîngă a rinichiului. După acea lovitură a simțit dureri mari și nu putea respira. S-a pornit spre casă, îl durea tot corpul, avea amețeli, a vomitat. În drum pînă acasă nu a intrat în conflict cu alte persoane și n-a discutat cu nimeni. Acasă s-a culcat și i-a povestit unchiului despre cele întîmplate, după a fost chemată salvarea, fiind internat în spital și operat.

Partea vătămată Borta R. a relatat că inculpatul i-a aplicat o lovitură cu pumnul drept în abdomen, de la care i s-a oprit respirația. Apoi l-a aplicat de gulerul uniformei cu ambele mîini, de la ce la fel i s-a întrerupt respirația, l-a dat jos cu

picioarul. Ulterior, l-a apucat de umăr și cu piciorul stâng l-a lovit peste picior, apoi s i-a aplicat o lovitură cu pumnul în ochi.

Martorul Gurali D. a declarat că el și cu Eșanu V. i-au comunicat inculpatului ce vîrstă are V. Lunic. A văzut cum inculpatul i-a aplicat părții vătămate două lovituri cu picioarele peste picioare și două lovituri cu palma peste față.

Martorul Grosu S. a relatat că a văzut cum inculpatul i-a aplicat lui Lunic V. mai multe lovituri lovituri în față cu palma, cu piciorul într-o parte, cu pumnul în spate și în regiunea abdomenului.

Potrivit raportului de constatare medico-legală nr.1044/D din 08.05.2014 și raportului de expertiză medico-legală nr.1261/D, lui Lunic V. i-au fost cauzate, posibil în timpul și circumstanțele indicate, vătămări corporale grave - traumă închisă a abdomenului cu leziunea traumatică a splinei prin ruptură ei la nivelul hilului, ce a condiționat splinectomie, hemoragie interabdominală, hemotom retroperitoneal, fractura coastelor V11, V111 pe stînga, contuzia rinichiului pe stînga.

Conform extrasului din registru de evidență a bolnavilor în ambulatoriu a Br.31Moto, la 27.06.2014, sub nr.76, Borta R. este înregistrat cu echimoză în regiunea paraorbitală pe stînga și prescris tratament staționar.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.442 din 07 iulie 2014, lui Borta R. i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr.441 din 07 iulie 2014, la Ischimji S. nu s-au constat leziuni corporale grave.

Instanța a reținut că, în principiu, inculpatul a recunoscut toate circumstanțele descrise în învinuire, cu excepția cauzării de lovituri părții vătămate Lunic V. în regiunea abdomenului și în regiunea coastelor, în urma cărora au survenit consecințele grave. La fel, n-a recunoscut că cunoștea că partea vătămată Lunic V. este minor. Însă, argumentele lui nu și-au găsit confirmare din cumulul de probe.

Martorii Gurali D., Eșanu A., Lunic A., Prjseajniuc A. și Grosu S., au susținut declarațiile părții vătămate Lunic V., acestea coroborează între ele și reflectă circumstanțele care au avut loc în realitate, martorul Grosu S. confirmând aplicarea loviturilor de către inculpat părții vătămate Lunic V. în regiunea abdomenului, iar martorii Gurali D. și Eșanu A. confirmând faptul că inculpatul cunoștea vîrsta părții vătămate Lunic V., despre ce chiar ei i-au comunicat pînă la conflict.

Martorii Poianscaia S. și Dreagalchina D., la fel confirmă acuzarea adusă inculpatului, în măsura în care au văzut loviturile aplicate de către ultimul.

Martorii Prjseajniuc A., Dreagalchina D. și Poianscaia S. cu toate că nu au negat aplicarea loviturilor de către inculpat părții vătămate Lunic V., au menționat că acestea au fost de intensitate mică și nu puteau să ducă la consecințele survenite, dar acestea contravin raportului de expertiză medico-legală.

Instanța a calificat infracțiunile inculpatului în baza art. 369 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca încălcarea regulilor statutare privitoare la relațiile dintre militari, în timpul îndeplinirii serviciului militar, dacă între ei nu există raporturi de subordonare, soldată cu cauzarea leziunilor corporale ușoare și în baza art.151 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață, care a provocat pierderea unui organ, săvîrșită cu bună știință asupra unui minor.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de caracterul și gravitatea pericolului social al infracțiunii comise, de urmările grave periculoase pentru viață, soldate cu pierderea unui organ – a splinei, cauzate părții vătămate Lunic V., că inculpatul nu are antecedente penale, este caracterizat satisfăcător, că partea vătămată Borta R. nu are pretenții față de inculpat, că în privința inculpatului a fost pornită și o cauză penală în baza art.190 alin. (1) dar care a fost încetată din motivul împăcării părților.

3. Avocații Veaceslav Ropot și Natalia Creciun au declarat apeluri în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimului să-i fie stabilită o pedeapsă nonprivativă de libertate, cu diminuarea cuantumului prejudiciului moral încasat.

Apelanții au specificat că acțiunile inculpatului au fost, inițial, o încercare de a curma acțiunile grosolane și inadecvate a părții vătămate Lunic V. față de minora Poianscaia S.

În cazul părții vătămate Borta R. s-au aplicat reciproc lovituri, ultimul fiind și inițiatorul conflictului.

Există dubii rezonabil că inculpatul ar fi aplicat lui V. Lunic a unor lovituri de intensitate puternice în burtă, coaste sau rinichi care au dus la afectarea splinei, deoarece nu au fost confirmate de martori.

Din declarațiile martorilor Priseajniuc A., Dreagalchina D., rezultă că la momentul conflictului inculpatul nu a cunoscut vârsta reală a lui Lunic V.

Ischimji S. este caracterizat pozitiv prin referința de serviciu, s-a căit sincer de cele săvârșite, partea vătămată Borta R. nu are pretenții materiale din partea.

Drept circumstanțe excepționale sunt acțiunile imorale ale lui Lunic V. față de Poianscaia S., fapt ce justifică aplicarea prevederilor art.79 Cod penal față de inculpat.

3.1 A declarat apel și avocatul Igor Cecan, în numele părții vătămate Lunic V. și a reprezentatului lui legal Lunic A., solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să se încaseze de la inculpat prejudiciul moral în mărime de 150.000 lei.

Recurentul a menționat că suma de 50.000 lei, acordată de instanța de fond în calitate de compensare a prejudiciului moral, nu prezintă o satisfacție echitabilă menită să atenueze suferințele părții vătămate și să o repună pe poziția în care se afla anterior săvârșirii încălcării.

Nu a fost luat în calcul că părții vătămate i-a fost cauzat și un prejudiciu estetic sub formă de cicatrice, rămasă în urma intervenției chirurgicale, ce îi lezează armonia fizică și înfățișarea.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2014, apelul avocatul Igor Cecan a fost respins ca nefondat.

Apelurile avocaților Veaceslav Ropot și Natalia Creciun au fost admise, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Ischimji Serghei a fost condamnat în baza art. 151 alin. (2) lit. b) Cod penal la 10 ani închisoare și în baza art. 369 alin. (2) lit. c) Cod penal la 1 an închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 10 ani și 2 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând cu 22 august 2014.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunile imputate.

Cumulul de probe prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate în ședința instanței de fond și verificate în ședința instanței de apel, au fost corect apreciate, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Cu toate că inculpatul și-a recunoscut parțial vina, comiterea vătămarilor corporale grave lui Lunic V. a fost dovedită integral prin declarațiile părții vătămate Lunic V., reprezentantului părții vătămate Lunic A., martorilor Gurali D., Eșanu A., Poianscaia S. și Priseajniuc A., raportului de constatare medico-legală nr.1044/D din 08.05.2014 și raportului de expertiză medico-legală nr.1261/D în care a fost constat că lui Lunic V. i-au fost cauzate vătămări corporale grave, copia certificatului de naștere a lui Lunic V., care confirmă vârsta acestuia de 15 ani.

Aceste probe constată cu certitudine existența intenției infracționale și vinovăția inculpatului. Astfel, instanța de fond corect a încadra acțiunile lui în baza art.151 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Declarațiile martorilor Poianscaia S., Priseajniuc A. și Dreagalchina D. nu constituie temei de achitare a inculpatului, deoarece contravin celorlalte probe cercetate din dosar. Or, acești martori au declarat, că inculpatul i-a aplicat părții vătămate lovituri doar cu palmele peste față și o lovitură cu piciorul peste fese, însă ei nu au fost prezenți în timpul când inculpatul i-a aplicat iui Lunic V. lovituri cu pumnul drept în partea inimii, splinei, în piept, în burtă, în coaste.

Însăși inculpatul a declarat că atunci când i-a aplicat părții vătămate lovituri cu piciorul, acestea puteau să ajungă și în zona rinichilor.

Totodată inculpatul știa cu certitudine că partea vătămată este minor, fapt conformat de martorii D. Gurali și V. Eșanu care i-au comunicat ce vîrstă are V. Lunic.

Pe lângă faptul că inculpatul a recunoscut vina pe deplin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 369 alin. (2) lit. c) Cod penal, vina lui este dovedită integral și prin declarațiile părții vătămate Borta R., martorilor Rogojinaru T. și Hantea M., extrasul din registrul de evidență a bolnavilor în ambulatoriul brigăzii nr.3 IMoto, raportul de expertiză medico-legală nr.441 și nr.442 din 07 iulie 2014.

Mai mult, vinovăția inculpatului pe acest capăt de acuzare nici nu a fost contestată.

Totodată, totalitatea circumstanțelor reale și personale generează oportunitatea de a aplica inculpatului o pedeapsă mai blândă, adică una minimă prevăzută de art. 151 alin. (2) lit. b) Cod penal.

În același timp, circumstanțe excepționale ce ar justifică aplicarea față de inculpat a prevederilor art. 79 Cod penal, pe caz n-au fost constatate.

Instanța de fond justificat a admis parțial acțiunea civilă înaintată, considerînd ca fiind exagerată suma pretinsă de 150.000 lei.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

Recurentul a indicat că instanța de apel nu a intrat în esența cauzei penale și a examinat-o superficial, nu a dat apreciere tuturor probelor din dosar, ignorând motivele și argumentele martorilor apărării.

Martorii Poianscaia S., Priseajniuc A., Dreagalchina D., Gurali D și Eșanu A. au confirmat faptul neaplicării părții vătămate Lunic V. a loviturilor în burtă, coaste sau rinichi care au dus la afectarea splinei.

Instanța de apel nu a examinat și a ignorat declarațiile martorilor Poianscaia S., Priseajniuc A. și Dreagalchina D., în care ei au indicat că la momentul conflictului inculpatul nu a cunoscut vârsta reală a lui Lunic V.

Neîntemeiat a respins instanța și cerințele aplicării art.79 Cod penal, existând circumstanțe excepționale ca acțiunile imorale ale lui Lunic V. față de Poianscaia S.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și cu privire la argumentele invocate în recursul ordinar (*pct. 5 din decizie*), în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concret definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind faptele incriminate inculpatului și încadrarea juridică a acțiunilor acestuia în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, cum ar fi declarațiile părților vătămate și a martorilor Gurali D., Eșanu V. că i-au comunicat inculpatului ce vârstă are V. Lunic, martorului Grosu S. a relatat că a văzut cum inculpatul i-a aplicat lui Lunic V. mai multe lovituri lovituri în față cu palma, cu piciorul într-o parte, cu pumnul în spate și în regiunea abdomenului, raportului de constatare medico-legală nr.1044/D din 08.05.2014 și raportului de expertiză medico-legală nr.1261/D că lui Lunic V. i-au fost cauzate, posibil în timpul și circumstanțele indicate, vătămări corporale grave - traumă închisă a abdomenului cu leziunea traumatică a splinei prin ruptură ei la nivelul hilului, ce a condiționat splenectomie, hemoragie interabdominală, hemotom retroperitoneal, fractura coastelor V11, V111 pe stînga, contuzia renichiului pe stînga, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al

pertinenței, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și întemeiat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, indicându-se motivat temeiurile respingerii probelor și argumentelor apărării (pct. 2 și 4 din decizie).

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 61, 75 și 84 Cod penal, conform cărora pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate.

Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, instanța de apel întemeiat concluzionând că pe caz lipsesc circumstanțe excepționale, capabile să fondeze aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal.

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei, inclusiv în latura pedepsei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, inclusiv în latura pedepsei, în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu este temei de drept din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Circumstanțele expuse atestă astfel, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că instanța a aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale, că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, dat fiind că recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Ischimji Serghei Oleg împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2014, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 aprilie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco